

Kl. 15:00

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Lad mig stille et spørgsmål til fru Line Barfod. Fru Line Barfod sagde heroppefra, at det at ændre udstationeringsdirektivet betragtede hun som meget op ad bakke og som meget svært. Det er jo et direktiv, der vedtages med kvalificeret flertal. Fru Line Barfod mener imidlertid, at det er muligt at få en protokol igennem, som kræver enstemmighed, midt i et ratifikationsforløb, hvor ni lande allerede har ratificeret. Så hvad tror fru Line Barfod – sådan ud fra almindelig sammentælling – det er mest sandsynligt at man kommer hurtigst til et succesrigt resultat med?

Kl. 15:01

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod er afskåret fra at tage ordet, da hun kun har to korte bemærkninger. Det er ikke det samme, som at ordføreren har forbrudt sig mod reglerne, men sådan fungerer vores system. Det er bare af hensyn til seerne.

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:01

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, hr. formand. Jeg lyttede jo til, hvad fru Anne Grete Holmsgaard sagde, og jeg har også læst det her forslag til vedtagelse, som fru Anne Grete Holmsgaard har været medforlagsstiller på.

Jeg undrer mig en lille smule over, at hele den diskussion, som vi havde her i Folketinget den 8. april, hvor fru Anne Grete Holmsgaard gjorde sig til talskvinde for, at vi skulle have en topmødeerklæring, overhovedet ikke er blevet medtaget i det her forslag til vedtagelse.

Da vi den 8. april diskuterede, hvad vi skulle gøre, foreslog jeg, at vi skulle have en protokol, men det ville fru Anne Grete Holmsgaard ikke gå med til, hun ville have en topmødeerklæring. Nu har jeg så i dag sagt, at jeg godt kan se, at der ikke er flertal for en protokol, og derfor er jeg kommet med et forslag til vedtagelse, hvori det bliver sagt, at vi må have en topmødeerklæring, og så kommer fru Anne Grete Holmsgaard med et forslag, som overhovedet ikke indeholder ordet topmødeerklæring. Er det ikke en lille smule mærkeligt?

Kl. 15:02

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil sige, at der i vores strategi også indgår en topmødeerklæring, men det her er jo et forslag til vedtagelse, der er fremsat af flere, hvoraf der i hvert fald er nogle, der endnu ikke helt er nået til at se det som en mulighed, men vi har ikke udelukket, at vi kan få dem til at se det som en mulighed.

Jeg mener, at en topmødeerklæring kan være en vigtig brik for at gøre det fuldstændig klart over for resten af Europa, at vi ikke vil acceptere social dumpning, at vi ikke vil acceptere, at konfliktretten bliver indskrænket. Derfor opererer vi selvfølgelig også med den mulighed, som vi også gjorde det i den debat, vi havde den 8. april.

Kl. 15:03

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Morten Messerschmidt (DF):

Nu vil en topmødeerklæring ikke have nogen som helst videre betydning, for EF-Domstolen vil ikke være bundet af den alligevel og kan bare juble derudad i sin egen bane.

Men jeg synes dog, at det er besynderligt, at fru Anne Grete Holmsgaard, når hun den 8. april gav nogle af os et lille håb om, at hun ville støtte dette næstbedste skridt, kan man sige, i dag i sin iver efter at være sammen med alle de andre jubeleuropæiske partier end ikke formår at gennemtrumfe det synspunkt, som hun havde den 8. april, og jeg vil sige, at det er en meget, meget skuffende udmelding fra SF.

Kunne SF ikke bare for en enkelt gangs skyld få vendt skoene væk fra de bonede gulve og tilbage til virkeligheden og se på, hvad problemerne her reelt er, og indse, at det ikke altid handler om bare at være med i selskabet af jupartier, men at det også nogle gange handler om at finde venner dér, hvor man rent faktisk kan få resultater?

Kl. 15:04

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu må jeg sige, at hr. Morten Messerschmidt vist løber rundt på flere bonede gulve, end jeg og de andre SF'ere gør. Det er vist sådan set hr. Morten Messerschmidt, der klynger sig til regeringen og har meget travlt med at blive dér, og jeg kunne jo så fristes til at sige: Hvor er hr. Mor-